

הכניסה לארמון מוצר ישראל על הצלחות, אותיות אנגליות

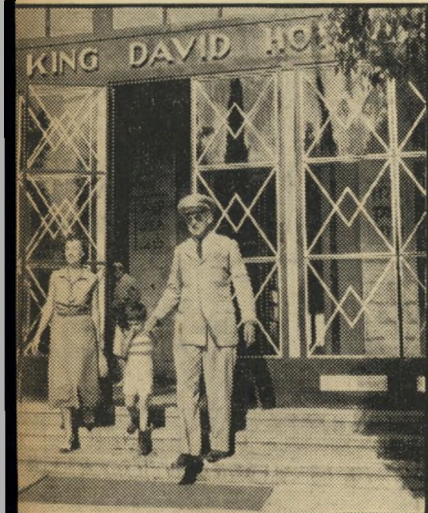
ארמון הנציב בירושלים מפצע-נצק, כמה טיפות של דם

ברסלוי בשער מנדלבום בשדה, קופסאות סיגריות

ברסלוי עם משפחתו בין השאר, כיסוף

ברסלוי במדון המדך דוד בפנסגון, מלחמה פסיכולוגית

אינו יודע עברית, הם נאלצים לסמוך לרוב על מתרגמים, מבלי שיוכלו להיות בטוחים כי הם מוסרים באמת תרגום אמיתי של דבריהם העדימים.

דוברים ישראליים טענו לא פעם כי של-טונות הירדן ביימו התקפות שלמות, שכללו חילופי יריות משך שעות רצופות, והבאת כמויות גדולות של הוכחות כוזבות למקום. אנשי או"ם אינם מוציאים מן החשבון את שירות של ביום כזה מצד ירדן או מצד ישראל. אמר ברסלוי: "אנו יודעים כי לכל צד יש כמויות של תחמושת של הצד השני, וכי הוא יכול לפור בשטח את כל העקבות הדרושות להתקפה מבוימת. אנו יכולים רק לסמוך על נסיונו וכשרונו!"

איש המודיעין. הכשרתו של ברסלוי עצמו היתה ארוכה וממושכת. בן משפחה מסחרית מאן-ארבור, מרכז התרבות של מדינת התעשייה מישיגן בארצות-הברית, למד במכללה מסחרית, אחרי שהצטרף לעתודת צבא-היבשה וקיבל דרגה של סגן-משנה. הוא עסק בענייני עסקים עד שגויס לשרות פעיל עם התקרב מלחמת-העולם השנייה לאמריקה. אחרי שרות במטה הגיוס עבר לענף-המודיעין בפנסגון.

בשרות המודיעין עלה ברסלוי במהירות, כאיש מודיעין של מחנה-הצבא ה-12 של הגנרל עומר בראדלי הגיע לצרפת, למד את שפת הארץ. בתום המלחמה עבר לאחת מנקודות-הצומת של ענפי המודיעין בעולם: איסטאנבול. שלוש שנים עבד כראש משרד הנספח הצבאי האמריקאי בעיר זו, למד את השפה התורכית על בוריה, עד שצורף למשלחת הצבאית האמריקאית בארץ השכנה, החשובה לא פחות: יחן.

בתום שרות זה נחשב ברסלוי, בצדק, כי מומחה לענייני המודיעין של המרחב. הוא נקרא חזרה לפנסגון, מונה ראש המיזר המזרח-תיכוני במחלקת המלחמה הפסיכולוגית של מיניסטרוני הצבא.

לפני כמה חודשים ישב במשרד זה, כאשר נודע לו כי מזכירות או"ם דרשה מן המטה האמריקאי לשגר מועמד מתאים לתפקיד של מפקח או"ם בארץ-ישראל. מספר ברסלוי בחייו: "ישבתי בפנסגון ושמעתי שמועה שמחפשים איש לשרות או"ם בארץ-ישראל. הלכתי לאיש המתאים והצעתי את עצמי. אחרי שבועיים טיילנו לי ואמרו שנמצאתי מתאים. זה מוכיח כלל ישן: בצבא תמיד יש יתרון לזה היושב ליד המקור!"

יתכן שלא המקרה בלבד שיחק את הש"קידו. הגנרלים האמריקאיים שחיפשו מועמד לתפקיד פתחו, מן הסתם, את החיך המכיר מן "ברסלוי", מצאו כי הוא בעל נסיון נכבד כר בענייני מודיעין, מלחמה-פסיכולוגית ור תנאי המרחב. אפשר להניח כי עלה על דעתם כי שרות של כמה שנים תחת דגל האו"ם יוסיף לידעויותיו יסגל אותו למלא את התפקיד טובה עוד יותר את תפקידי המודיעין האמריקאיים.

ארבעה חודשים אחרי קבלת המינוי הגיע ברסלוי לארץ, קיבל לידיו את תפקיד קודמו. משך ארבעה חודשים אלה דיבר עם כל מי שאפשר היה לדבר בושינגטון ובניו-יורק על ארץ-ישראל — בין השאר: פקדי ה"סטטיסטיקס", מומחי הצבא האמריקאי.

דיג תת-מימי. בשעות הפנאי שלו עוסק ברסלוי, נוסף על אוסף כל-דגשק מן החיים עתיקים ודיג תת-מימי, גם בכישוף. אולם אפילו חובבות זו לא תאפשר לו, ולחבריו, לחולל נסים. הם אינם משלים את עצמם: כוחם מוגבל. הם יכולים רק לביצע את התפקידים אשר שני הצדדים מעוניי-

לפי ההגיון בלבד. כמו כל שופט, אני זקוק להוכחות. אין לי הוכחות. בלעדיהן, אני יכול לחשוב מה שאחשוב, אך איני יכול לתת פסקדין.

יתכן שהאזיטון יכול היה להציל את מעמדו לו הציע החלטה משלו, שהיתה מגנה בחריפות את הרוצחים, מבלי לקבוע במפורש שבאו מן הירדן. אולם יושב-ראש הוועדה אינו מציע הצעות משלו. הוא מצביע רק על הצעות שהוגשו על-ידי אחד הצדדים. הוא יכול היה רק להצביע בעד הצעת ישראל — או להימנע ולהכשילה.

הטלפון מצלצל בבוקר. מציאת ה"כחות משכנועות היא אכזרית לעבודת ה"ועדה. לא פחות חמור, לפעמים, עורך הה"כחות: קשה להפריד בין האמיתיות לבין המזוייפות.

בדרך כלל מצלצל הטלפון בשעות הבוקר. הידיעה על תקיפת מסוימת עוברת את דרכה ממפקד היחידה המקומית עד למטכ"ל של הצד המלחוני, תהליך המצריך כמה שעות מרגע המקרה — לרוב בליל — עד להודעה הרשמית לוועדה.

בימים כתיקונם מתלוננת ישראל כמעט תמיד על פעולת מסתננים מן הירדן, מתלוננת ירדן כמעט תמיד על פעולת-תגמול ישראלית מאורגנת. עם התקבל ההודעה נכנס לתפקיד קצין-המביצעים של הוועדה. כיוב זהו ברסלוי, בן ה-44, גבר יהודי-תואר הנושא על-תאנה לר כתרפות מדיו האמריקאיים. הוא השולח לדרך את המפקחים החוקרים, לעתים אף מצטרף אליהם בעצמו.

החלק הקשה של התפקיד מתחיל במקום החקרים מסירים בשטח, אוספים תרמילי כוורים וקופסאות סיגריות, בודקים עקבות וסימנדרם. הם נאלצים לסמוך על נסיונם הצבאי כדי להחליט אם היתה כאן הפרה אמיתית, או שזוהי עבודת ביום מקצועית. מן כיוון שרק אחד מהם יודע ערבית, ואף אחד

לאחרונה טטה פעם מנוהלה, הציע ב"היעדר ישראל החלטה אנטי-ירדנית. לו הצ"ביעו הירדנים נגדה, היתה הצטה זו נדחית. אולם הירדנים נמנעו מהצבעה, נתנו על"ידי כך ליושב-ראש את האפשרות לקבל הח"טה שהביעה את דעתו.

אמריקאי (המתקבלת באמצעות משלחת ה"צבא האמריקאי כיוון) בתוספת המשכור"האחידה של משקיפי או"ם, 10 דולאר ליום, שמחציתם משתלמים במטבע מקומית.

כל אנשי או"ם גרים באחד משני עברי הגבול, לפי טעמם. רק ראש-המטה עצמו גר, החל מן החודש שעבר, בארמון הנציב, כדי למנוע האשמה של אי-נייטרליות. סבתו של ברסלוי לבחירת מקום מגוריו: שם הוא גר בשכונה של אמריקאים. לדעתו, הוצאות המחיה משני עברי הגבול פחות או יותר שווים.

אין לי הוכחות. על אף התרם הישראלי, פועלת הוועדה הישראלית-ירדנית במלוא הקיסור. הגיפים הלבנים, הנושאים את 12 הקצינים העומדים לרשותה, מסיי רים משני עברי הגבול באופן חופשי, עורכים בהתמדה סיורי-סיגרה שתפקידם להקי נות לקצינים את ידיעת-השטח והכרת התור"שבים, המשמשות רקע לחקירת מקרים מסוי ימים של הפרה. עוזרות גם (לדעת המ"סיריים עצמם) להפגין את נוכחות האו"ם ולהזים כוונות חוקפניות אפשריות.

אולם תפקידם העיקרי של המשקיפים — חקירת תקיפת גבול משיות — מוגבל כיום לצד אחד, הידוני. שלטונות ישראל אינם משתפים פעולה, אינם מאפשרים לי משקיפים לחקור תושבים במקומות התקי ריות, הנסיבות שגרמו לחרם משקפות יפה את הקשיים המהותיים של התפקיד.

אחרי תקיפת-הדמים המזועזעת במענה-העקרים ערכו המשקיפים את חקירתם האי רוכה ביותר עד כה. אולם אחרי הליכה מייגע בעקבות הרוצחים עצרו כל-ברי-הגישוש. העקבות נעלמו בתוך השטח הישראלי, עוד במרחק ניכר מן הגבול.

דעת הקהל הישראלית נסערה, דרשה גינוי חריף ומיידי. היא נדהמה כאשר סירב היושב-ראש האמריקאי להצביע בעד הצעת ההחלטה הישראלית שגינתה את ירדן בח"ריפת. טען האזיטון: איני יכול לשפוט

* מסגן-האלוף האמריקאי עד לסגן בלני מיוצגים כל הדרגות, שבע מדינות (ביניהן קנדה, צרפת, דנמרק, שבדיה, ניו-זילנד.)

קצין-מבצעים גידברט ברסלוי ליד המפה לאורך 631 ק"מ, תבול של תלונות